

Aktualności MSSF

Wyjaśnienie działań IASB*

Numer 56
październik 2007 r.

W tym numerze...

- 1 **Temat miesiąca**
Projekt zmian w MSR 39
- 2 **Projekt ED 9**
Wspólne porozumienia
- 2 **Wywiad**
Michael Stewart
- 4 **Aktualności**
Przejście na MSSF w Kanadzie
- 5 **Kontakt**

Temat miesiąca

Projekt standardu dotyczącego zaangażowań spełniających warunki stosowania rachunkowości zabezpieczeń

W ubiegłym miesiącu Rada ds. Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) wydała projekt zmiany standardu dotyczący „Zaangażowań spełniających warunki stosowania rachunkowości zabezpieczeń”. Scott Bandura ze światowego zespołu PwC ds. usług doradztwa księgowego oraz Sandra Thompson z brytyjskiego zespołu PwC ds. usług doradztwa księgowego przyglądają się zawartym w nim propozycjom.

Proponowane zmiany do MSR 39 mają na celu uściślenie, jakie ryzyka i części ryzyka można wyznaczyć jako pozycje zabezpieczane w relacji objętej rachunkowością zabezpieczeń.

Zabezpieczanie jednostronnego ryzyka z opcją

Większość propozycji w projekcie standardu jest zgodnych z aktualną praktyką, ale jest jedna dziedzina, w której proponowane są znaczące zmiany: zabezpieczanie jednostronnego ryzyka prognozowanej transakcji z opcją.

Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (KIMSF) otrzymał wcześniej pytanie, czy w przypadku zabezpieczenia jednostronnego ryzyka możliwe jest, aby jako pozycje zabezpieczane wyznaczone zostały zmiany w przepływach pieniężnych hipotetycznej opcji gwarantowanej. KIMSF wstępnie stwierdził, że MSR 39 nie pozwala na takie podejście i opublikował wstępną decyzję o takiej treści. Jednak później zdecydował się wycofać tę wstępną decyzję do czasu publikacji projektu standardu przez Radę.

Projekt standardu próbuje potwierdzić uprzednią decyzję KIMSF. Jeżeli ten aspekt modyfikacji MSR 39 zostanie potwierdzony, prawdopodobnie doprowadzi to do uznania nieskuteczności lub zaprzestania ujmowania niektórych zabezpieczeń jednostronnego ryzyka, które są aktualnie ustanowione w spółkach.

Zabezpieczanie części instrumentu finansowego

MSR 39 zezwala aktualnie jednostkom na dzielenie instrumentów finansowych na części dla potrzeb ustanawiania zabezpieczeń i wyznaczania części przepływów pieniężnych lub wartości godziwej instrumentu jako pozycji zabezpieczanej. Jako przykład można podać eliminację ryzyka przepływów pieniężnych w przypadku instrumentów dłużnych oprocentowanych zmienną stopą LIBOR tylko w odniesieniu do zmian wolnej od ryzyka stopy procentowej. Zabezpieczanie części instrumentu finansowego może być użyteczne, ponieważ jednostka może wyznaczyć tę część, która odpowiada ryzyku objętemu zabezpieczeniem w instrumencie pochodnym. Pomaga to ograniczyć ich nieefektywność. Przyjmijmy, że jednostka zabezpiecza instrument dłużny oprocentowany zmienną stopą LIBOR za pomocą instrumentu pochodnego, gdzie płatności powiązane są ze zmianami wolnej od ryzyka stopy procentowej. Dzięki wydzieleniu jako pozycji zabezpieczanej tylko tej części instrumentu dłużnego, która jest narażona na wolne od ryzyka stopy procentowej, wyeliminowana zostaje potencjalna nieefektywność, jaka może wystąpić

w wyniku zmian ryzyka kredytowego kredytobiorcy.

Zabezpieczanie części instrumentów finansowych było powszechnie stosowaną praktyką, ale MSR 39 zawierał niewiele wytycznych na temat tego, które dokładnie części instrumentu finansowego mogą być objęte rachunkowością zabezpieczeń.

Projekt standardu zajmuje się tylko częściami instrumentów finansowych objętymi zakresem MSR 39. Nie rozszerza swego zakresu na niefinansowe relacje zabezpieczające, takie jak zabezpieczenia prognozowanych zakupów lub sprzedaży. MSR 39.82 wskazuje, że jedynym ryzykiem, jakie może być wyodrębnione z niefinansowej pozycji zabezpieczanej, jest ryzyko walutowe.

Projekt uściśla, że ryzyko podlegające rachunkowości zabezpieczeń związane z instrumentami finansowymi może być następujące:

- ryzyko zmiany stopy procentowej,
- ryzyko walutowe,
- ryzyko kredytowe,
- ryzyko przedpłaty oraz
- ryzyko związane z umownie określonymi przepływami pieniężnymi ujętego instrumentu finansowego.

Proponuje, aby zabezpieczane mogły być następujące części instrumentów finansowych:

- przepływy pieniężne z instrumentu finansowego przez część jego okresu do upływu terminu zapadalności;

- część procentowa przepływów pieniężnych z instrumentu finansowego;
- przepływy pieniężne z instrumentu finansowego związane z jednostronnym ryzykiem;
- umownie określone przepływy pieniężne z instrumentu finansowego, które są niezależne od innych przepływów pieniężnych z tego instrumentu oraz
- narażenie na zmiany wolnej od ryzyka stopy procentowej lub stopy referencyjnej, takiej jak LIBOR.

Zmiana ta ma być stosowana retrospektywnie. Nie zaproponowano daty wejścia w życie, ale termin zgłaszania uwag upływa 11 stycznia 2008 roku, co oznacza, że zmiana prawdopodobnie nie będzie obowiązywała w pierwszej połowie 2008 r.

Projekt ED 9 - Wspólne porozumienia

W ubiegłym miesiącu RMSR opublikowała projekt standardu ED 9 „Wspólne porozumienia”. O ile zostanie on zatwierdzony, zastąpi on MSR 31 „Udziały we wspólnych przedsięwzięciach”. Projekt został opublikowany w ramach projektu RMSR dotyczącego ujednoczenia standardów z US FASB. Aktualnie nie są planowane żadne zmiany w US GAAP, zaś założone cele projektu to ujednoczenie z US GAAP w zakresie ogólnych zasad.

Celem projektu standardu jest, aby strony wspólnego porozumienia miały obowiązek wykazać prawa i obowiązki, które wynikają ze wspólnego porozumienia. Strony mogą mieć prawa do aktywów lub wyników wspólnego przedsięwzięcia oraz obowiązek zapłaty swoich zobowiązań. Strony

wspólnego porozumienia ujmują swój udział w tych aktywach i zobowiązaniach. Udział w wyniku netto wspólnego porozumienia wykazuje się metodą praw własności.

Proponowane zmiany do rachunkowości wspólnej działalności lub współkontrolowanych aktywów są bardzo niewielkie. Zmiany są bardziej prawdopodobne tam, gdzie wspólne porozumienie będzie obejmowało połączenie praw i obowiązków w stosunku do konkretnych aktywów i zobowiązań oraz udział w wyniku netto. Jednostka, która jest stroną wspólnego porozumienia, będzie wykazywała swój udział w tych aktywach i zobowiązaniach, w stosunku do których ma prawa i obowiązki. Będzie również wykazywała metodą praw własności swoje

pozostałe udziały we wspólnym porozumieniu.

Skutkiem propozycji będzie usunięcie możliwości wyboru zasad rachunkowości zakładanej przez MSR 31, który pozwala na wykazywanie wspólnie kontrolowanych jednostek metodą konsolidacji proporcjonalnej lub metodą praw własności. Kładzie się też większy nacisk na prawa i obowiązki stron wspólnego porozumienia zamiast koncentrowania się na strukturze prawnej wspólnego porozumienia.

Termin zgłaszania uwag upływa 11 stycznia 2008 r. RMSR przewiduje, że MSSF zostanie opublikowany w drugiej połowie 2008 r. Data wejścia w życie nie została jeszcze ustalona.

Doświadczenia zdobyte podczas pobytu w RMSR

Michael Stewart, dyrektor w światowym dziale usług doradztwa księgowego (zespół centralny), powrócił w ubiegłym miesiącu do PwC po czteromiesięcznym pobycie w RMSR. Rozmawia z „Aktualnościami MSSF” o swojej roli menedżera dorocznego projektu Rady dotyczącego ulepszeń oraz o swoich doświadczeniach w pracy nad ustanawianiem standardów.

Co zmotywowało Pana do odbycia stażu w Radzie?

Już od dłuższego czasu starałem się o to, by zostać oddelegowanym do RMSR. Wiedziałem, że udział w procesie ustanawiania standardów, praca z kadrą i członkami Rady oraz poznanie ich i dowiedzenie się, jak tworzone są standardy,

będzie ciekawym doświadczeniem.

Rada potrzebowała menedżera projektu do dorocznego projektu ulepszeń (projekt standardu ukaże się w tym miesiącu), który ma pomóc we wdrożeniu mechanizmu, dzięki któremu ulepszenia standardów będą identyfikowane i wprowadzane sprawnie i terminowo. Oznacza to, że

zmiany w konkretnych standardach nie muszą czekać, aż staną się projektami w głównym harmonogramie prac Rady.

Na czym polegał ten projekt?

Proces ulepszeń rozpoczął się rok temu. RMSR doszła do wniosku, że potrzebuje dodatkowej pomocy, aby opublikować

pierwszy projekt standardu do października tego roku. Otrzymałem zadanie zajęcia się zagadnieniami, w stosunku do których zaproponowano zmiany, i zebrania wszystkiego, co Rada ustaliła w ciągu 12 miesięcy do sierpnia oraz zawarcia tego w projekcie standardu.

Moja praca polegała na zbadaniu proponowanych zmian i omówieniu ich z innymi pracownikami RMSR, przygotowaniu i zaprezentowaniu propozycji Radzie, odebraniu jej komentarzy, a następnie napisaniu części projektu standardu. Ze względu na szeroki zakres projektu, zobaczyłem ogólny obraz całego procesu ustanawiania standardów, czego prawdopodobnie nie udało się osiągnąć przy okazji tak krótkiego pobytu na innym projekcie.

Kilka propozycji zmian stanowiły sprawy nadesłane z KIMSF. KIMSF przedyskutowała wcześniej propozycje interpretacji, ale w niektórych przypadkach zdecydowała, że interpretacje nie są najlepszym sposobem rozwiązania problemu i że należy wprowadzić zmiany w standardzie w ramach projektu ulepszeń.

Projekt ulepszeń jest projektem dorocznym: zbiorowy projekt ED będzie publikowany w październiku każdego roku i będzie on wymieniał wszystkie ulepszenia przedyskutowane w minionym roku. Okres zgłaszania uwag wynosi trzy miesiące (dla większości projektów są to cztery miesiące), ponieważ poszczególne części projektu były publikowane na stronie RMSR bezpośrednio po ich przedyskutowaniu przez Radę; a więc niektóre z nich mogły znajdować się na stronie przez osiem lub dziewięć miesięcy.

W projekcie na rok 2007 Rada uzgodniła około 40 różnych zagadnień dotyczących 25 standardów. Standardy, których ulepszenia dotyczą, staną się standardami zaktualizowanymi. Niektóre zmiany są niewielkie, jak ujednoczenie słownictwa z innymi standardami (np. zmiany proponowane w MSR 29 są związane wyłącznie z terminologią, bez zmiany znaczenia); inne zmiany są bardziej znaczące i dotyczą, na przykład, problemu braku jasności lub niespójności w ramach jednego lub w stosunku do innych standardów.

W jakim stopniu doświadczenie w doradztwie w zakresie merytorycznych problemów księgowych w PwC pomogło Panu w pracy w Radzie?

Był to doskonały projekt dla kogoś

takiego jak ja, ponieważ moją rolą w PwC jest pomaganie w stosowaniu aktualnych standardów. Projekt ulepszeń dotyczył ustalania i rozwiązywania trudności związanych ze stosowaniem standardów. Jako menedżer projektu w Radzie, zamiast interpretować standardy, które zostały opublikowane, i stosować je do określonych sytuacji, musiałem dodatkowo zastanowić się, jak można by zmienić standard, aby ułatwić jego zastosowanie.

Nie było moim obowiązkiem zaproponowanie Radzie, jak zmienić dany standard, aby uściślić moją interpretację aktualnie istniejących standardów. Chodziło o zaproponowanie takich zmian, aby uzyskać odpowiedniejsze rozwiązania księgowe w szerszym kontekście. Niektóre z zaproponowanych przeze mnie zmian, jeżeli zostaną zatwierdzone po upływie okresu zgłaszania uwag, mogą wymagać zastosowania innych rozwiązań niż te, które doradzałem klientom w przeszłości. Zastosowanie mojego doświadczenia w interpretowaniu istniejących standardów było naprawdę pomocne w pełnieniu mojej roli w Radzie.

Czy chodzi tu o to, że PwC to „praktyka”, a RMSR to „teoria”?

RMSR musi zachować równowagę pomiędzy koncepcyjnie solidnymi odpowiedziami, które jednocześnie da się zastosować w praktyce. Jest to duże wyzwanie.

Czy przed rozpoczęciem pracy w Radzie miał Pan „listę życzeń” rzeczy, które chciał Pan zmienić?

Musiałem odłożyć na bok moje osobiste życzenia, co do zmiany pewnych rzeczy. Wiele dziedzin, w których wiele czasu poświęciłem na doradztwo z powodu trudności w interpretacji standardów, nie należało do zakresu projektu.

Czy osiągnął Pan swoje osobiste cele związane z pobytem w RMSR?

Ten projekt był świetny, ponieważ umożliwił mi poznanie większości pracowników i członków Rady, jako że problemy, którymi się zajmowałem, pochodziły z różnych standardów. Oznaczało to, że pracowałem z zespołem ds. przychodów, zespołem ds. połączeń jednostek gospodarczych, ds. zobowiązań, instrumentów finansowych, itd.

Jakie korzyści odniesie Pan z tego pobytu?

Jeżeli będę miał w przyszłości pytania lub problemy dotyczące określonych

standardów, będę wiedział, z kim rozmawiać. Mam też nadzieję, że w przyszłości będę mógł wносить swój wkład w tworzenie standardów w sposób nieformalny, w imieniu PwC, w szczególności, jeżeli pracownicy Rady będą potrzebowali dodatkowych informacji o trudnościach, jakie występują w praktyce w stosowaniu określonych standardów. Mogą nie tylko pytać bezpośrednio sporządzających sprawozdania finansowe, ale również poprosić nas o zrelacjonowanie problemów, jakie dostrzegamy.

Zyskałem też wgląd w praktykę roboczą, na przykład zrozumienie, jakie problemy należy rozważyć w ramach procesu ustanawiania standardu. Wiedza o tym, w jaki sposób podejmowane są decyzje w Radzie, jest cenna. Pomaga nam wywierać wpływ na debatę, wiedzieć, kiedy jest najlepszy moment na wzięcie udziału i jak najlepiej to robić.

Jak duży wpływ mają pracownicy RMSR na proces ustanawiania standardów?

Od pracowników oczekuje się wypracowywania własnych opinii i poglądów podczas badania problemu i opracowywania propozycji dla Rady. Muszą przedstawić alternatywne punkty widzenia, ale też muszą przedstawić wnioski, które ich zdaniem są najbardziej odpowiednie. Zachęca to pracowników do samodzielnego myślenia i umożliwia branie na siebie odpowiedzialności za problemy. Następnie, Rada debatuje nad danymi problemami i podejmuje ostateczną decyzję. Jeżeli nie zgadza się z pracownikami, muszą oni wypracować nowe propozycje uwzględniające pogląd Rady. Jednak uważam, że dzięki takiemu systemowi, to doświadczenie jest bardziej satysfakcjonujące - miałem możliwość zaprezentowania własnych opinii i poglądów na temat najodpowiedniejszych rozwiązań.

Czy to oznacza, że jakość wstępnych propozycji jest różna, w zależności od osoby, która je pisze?

Jakość nie powinna się różnić - Rada zatrudnia tylko ludzi o odpowiednim doświadczeniu i kwalifikacjach. Istnieje jednak dodatkowy proces kontroli jakości. W przypadku dużego projektu pracownicy składają raport podgrupie członków Rady przed przedstawieniem swoich propozycji całej Radzie. Oznacza to, że mogą oni otrzymać wytyczne, i zapewnia im to zrozumienie oczekiwań Rady.

Czy cokolwiek w pracy Rady Pana zaskoczyło?

Byłem dość zaskoczony, że mój telefon milczał! W PwC życie jest nieprzewidywalne. Często otrzymuję pilne pytania od klientów, którymi trzeba zająć się natychmiast. Ani jeden dzień nie przebiega dokładnie zgodnie z planem. W RMSR jest dokładnie odwrotnie. Oznaczało to, że mogę sobie zaplanować, jak i kiedy będę pracował nad poszczególnymi ulepszeniami.

Bardzo satysfakcjonujące jest zaplanowanie czegoś, a następnie możliwość realizacji tego w zaplanowanym terminie. Jednak przyjemność pracy w PwC

w dużej mierze płynie z tego, co nieprzewidywalne i z odpowiadania na praktyczne pytania, z których wiele nigdy jeszcze nie było zadanych.

Byłem też pod dużym wrażeniem postawy otwartości i współpracy prezentowanej przez pracowników Rady. Bez trudu można to było zauważyć, jako że musiałem kontaktować się z tak wieloma z nich. Rozmowy z szefami zespołów i menedżerami projektów o interakcji mojego projektu z ich projektami prowadziły do bardzo otwartych dyskusji i wszyscy wspólnie szukali najlepszych odpowiedzi.

Czy doświadczenie to zainspirowało**Pana do pracy w charakterze członka Rady?**

Tak, ale moje doświadczenie z pobytu w Radzie niekoniecznie miało na to decydujący wpływ. Głównie chodzi o przekonanie, że praca nad jednolitym zestawem światowych standardów rachunkowości jest celem, do jakiego warto zmierzać. Wierzę, że RMSR odgrywa tu centralną rolę i pogląd ten dzielą wszyscy w Radzie pod przywództwem Sir Davida Tweedie. Bycie częścią tego przedsięwzięcia byłoby wielkim przywilejem.

Aktualności z przejścia na MSSF w Kanadzie

Sześć miesięcy dzieli Kanadę od finalizacji przez Radę ds. Standardów Rachunkowości Kanady (ang. Accounting Standards Board of Canada - AcSB) planu przyjęcia MSSF od 2011 roku. Geoff Leverton, partner PwC i szef grupy ds. światowych rynków kapitałowych w Kanadzie przedstawia najświeższe informacje.

Rada ds. Standardów Rachunkowości w Kanadzie zaproponowała, aby kanadyjskie standardy rachunkowości dla spółek publicznych zostały zmienione na MSSF do roku 2011. Plan AcSB dotyczący przyjęcia MSSF w Kanadzie został opublikowany w 2006 roku. Dokładnej daty przejścia nie ustalono, ale ma to zostać sfinalizowane w marcu przyszłego roku.

Przyjęcie MSSF przez Kanadę koncentruje się aktualnie na spółkach publicznych - spółkach posiadających dłużne lub kapitałowe papiery wartościowe będące przedmiotem publicznego obrotu lub innych organizacjach, które odpowiadają wobec dużych lub zróżnicowanych grup interesariuszy. Zakres „jednostek publicznych” ma być uściślony w ogłoszeniu opublikowanym w marcu 2008 roku.

AcSB analizuje opcje związane z firmami prywatnymi w świetle ich zazwyczaj ograniczonych obowiązków sprawozdawczych. Spółki prywatne będą mogły stosować MSSF, jeżeli się na to zdecydują. Może to być dobre rozwiązanie dla spółek posiadających działalność za granicą lub kanadyjskich jednostek zależnych europejskich jednostek dominujących, lub dla spółek rozważających złożenie międzynarodowej oferty publicznej.

Na tym etapie nie przewidujemy zmian do kanadyjskiego planu, które opóźniłyby datę przyjęcia**MSSF (2011r.). Przeciwnie, może okazać się, że możliwe będzie wcześniejsze zastosowanie.**

Spółki posiadające obowiązki sprawozdawcze zgodne z MSSF za granicą lub znaczące zagraniczne jednostki zależne w krajach, w których obowiązuje sprawozdawczość wg MSSF, skorzystają z możliwości przejścia na jedną podstawę sprawozdawczości finansowej w przyspieszonym terminie. Spółki starające się o wstęp na zagraniczne rynki kapitałowe również skorzystają z przejrzystości sprawozdawczości według MSSF z punktu widzenia porównywalności i dość powszechnej znajomości tego systemu rachunkowości.

MSSF zostały już przyjęte przez ponad 100 krajów i szereg następnych krajów aktualnie zmierza w tym kierunku - w tym Japonia, Indie, Korea i Chiny - z których każdy jest znaczącym graczem w światowej gospodarce.

Jeśli chodzi o faktyczne przejście na MSSF, przewidujemy, że bankowość, ubezpieczenia, zarządzanie inwestycjami, przemysł naftowo-gazowy, przedsiębiorstwa użyteczności publicznej i przemysł leśny spotkają się z najtrudniejszymi problemami w procesie przejścia, przy czym spółki ze wszystkich sektorów będą musiały ocenić wpływ zmian i podjąć działania w kierunku

przejścia na MSSF. Mimo, że w ostatniej dekadzie znaczna część kanadyjskich przepisów rachunkowości została ujednolicona z US GAAP lub MSSF, nadal występują różnice. Kluczowe różnice obejmują:

- umowy ubezpieczeniowe,
- instrumenty finansowe,
- pełny koszt albo stopniowe ujęcie,
- zaprzestanie ujmowania aktywów i zobowiązań finansowych,
- konsolidacja - jednostki o zmiennym udziale i jednostki specjalnego przeznaczenia,
- wynagrodzenie oparte na akcjach,
- utrata wartości aktywów niefinansowych,
- przeszłe świadczenia pracownicze oraz
- podatek dochodowy.

Latem naszą uwagę w Kanadzie zwróciły zmiany za naszą południową granicą - chodzi o propozycje SEC dotyczące eliminacji wymogu prezentacji uzgodnień przez Zagranicznych Emitentów Prywatnych*. Propozycja ta wyeliminuje wymóg uzgodnień dla Zagranicznych Emitentów Prywatnych, którzy sporządzają sprawozdania finansowe zgodnie z MSSF. PwC popiera tę propozycję i zachęcała SEC do rozważenia przyjęcia tej zasady w takim terminie, aby spółki, których rok finansowy pokrywa się z rokiem kalendarzowym, mogły zrezygnować z uzgodnienia za rok kończący się 31 grudnia 2007 r.

*(ang. foreign private issuer - FPI)

Spółki z Kanady zarejestrowane przez SEC mają aktualnie możliwość sporządzenia pełnego sprawozdania finansowego według US GAAP jako głównej podstawy swojej sprawozdawczości w Kanadzie. Prowadziliśmy rozmowy na temat korzyści przejścia na pełne US GAAP lub pełne MSSF w świetle dostępnych im w Kanadzie ułatwień z niektórymi z naszych klientów zarejestrowanych przez SEC.

Spółki kanadyjskie, których konkurencja znajduje się głównie w USA, lub które starają się dotrzeć głównie do rynków USA, szukając finansowania poza Kanadą mogą ulec pokusie dalszego zbadania ścieżki US GAAP. Na tę analizę będą miały aktualnie

wpływ między innymi następujące czynniki: jasność co do akceptacji MSSF przez SEC bez obowiązku sporządzenia uzgodnienia; poglądy naszych regulatorów ds. papierów wartościowych na dalsze stosowanie US GAAP jako głównej podstawy sprawozdawczości; oraz wytyczne ze strony AcSB w sprawie możliwości wcześniejszego zastosowania MSSF.

Również latem SEC opublikowała materiały na temat możliwości sporządzania sprawozdań finansowych zgodnie z MSSF, a nie US GAAP przez krajowe spółki zarejestrowane przez SEC. Eliminacja obowiązku uzgadniania i możliwość przejścia spółek lokalnych w USA na US GAAP to

zachęcające zmiany w kontekście decyzji Kanady w sprawie przejścia na MSSF.

W ubiegłym roku PwC prowadziła projekty merytoryczne i organizowała w całej Kanadzie konferencje w celu propagowania wiedzy na temat MSSF. Rozmawialiśmy też z klientami na temat potencjalnego wpływu MSSF na ich organizacje. Dostrzegamy w Kanadzie coraz większą aktywność w tym obszarze. Spółki starają się ocenić wpływ przejścia na MSSF i ta wcześniej wykazywana aktywność jest zachęcająca. Dzięki proaktywnemu podejściu do przejścia na MSSF zmiany następujące w ciągu następnych czterech lat będą sprawniejsze i lepiej kontrolowane.

W celu uzyskania dalszych informacji prosimy o kontakt:

Szef zespołu ds. globalnej sprawozdawczości finansowej

Ian Wright: ian.d.wright@uk.pwc.com

tel: +44 207 804 3300

Szef zespołu ds. sprawozdawczości

Waldemar Lachowski: waldemar.lachowski@pl.pwc.com

tel: +48 22 523 43 49

Zespół ds. sprawozdawczości finansowej w Polsce

Robert Waliczek: robert.waliczek@pl.pwc.com

tel: +48 22 523 43 32

Krzysztof Gmur: krzysztof.gmur@pl.pwc.com

tel: +48 22 523 42 41

Aleksandra Rytko: aleksandra.rytko@pl.pwc.com

tel: +48 22 523 41 12

Roger Romański: roger.romanski@pl.pwc.com

tel. +48 22 523 45 78